

Какъ котакътъ майсторски воювалъ
 Ту съ мишкитѣ, ту съсъ плъховетѣ :
 Какъ най-чудни хитрости измислялъ :
 Ту катъ прилѣпъ на крака овисвалъ.
 Ту съ брашно се прѣзглава покривалъ,
 Ту въ нѣкоя дупка се увиралъ,
 Ту въ качето, свитъ на кълбо, чакалъ.
 Затуй братътъ на ума си рекълъ,
 Да изпита, що ще стори котътъ,
 Съ каква хитростъ ще да му помогне.
 И далъ му той и торба, и чизми.



Съсъ чизмитѣ и съ торба прѣзъ шия
 Котаракътъ на ловъ се подпжтилъ.
 Знай добръ той, гдѣ зайцитѣ ходятъ.
 Тамъ отива, торбата залага,
 Въвъ торбата дребно сѣнце слага,
 А наблизо самъ той се протѣгва —
 Като мъртавъ стои, не помърдва.
 И не дълго котакътъ тѣй чакалъ.